

gøre ham. I hvert Tilfælde, Skovarbejderne er kommet ned, og de har faaet at mærke den haarde Haand. Den højtærede Landbrugsminister har overfor andre strammet paa Livremmen og gjort det paa en saadan Maade, at de paagældende, det vil alle erkende, lever under saadanne Vilkaar, at de knap kan vegetere. At leve som Mennesker er de udelukket fra med de Lønninger, Staten her byder dem. Jeg beklager, at det ikke har været muligt for Ministeren at gaa noget højere med disse Lønninger, og jeg retter paa ny det Spørgsmaal til ham, skønt jeg ikke har Haab om at faa, et mere velvilligt Svar: Er det ikke muligt, at Staten kan gaa lidt over den Løn, Godsejerne betaler, gaa lidt højere end de allerdaarligste Arbejdsgivere i Landet? Jeg henstiller til den højtærede Minister, om det ikke er muligt at vise lidt Imødekommenhed overfor disse Skovarbejdere, der lever under saa fortvivlede og usle Forhold.

Røde: Lovens Omfang og det uhyre Antal Ændringsforslag, der foreligger, viser jo, hvilken Rolle Tillægsbevillingsloven stadig spiller i vort finansielle System. Desværre er den Behandling, der kan gives Tillægsbevillingsloven baade i Finansudvalget og i dette Ting med Hensyn til Enkelthederne under Hensyn til det Omfang og det Indhold, Tillægsbevillingsloven har, aldeles ikke tilfredsstillende. Nu sidder vi her i Dag med dette Lovforslag længe efter, at den Periode, hvorfor Loven skal gælde, er udløbet; ja, vi er endogsaa snart ved Udløbet af den Tillægsperiode, Finansministeren regner med, at Bevillingerne for det vedkommende Finansaar kommer til Udbetaling. Det, vi beskæftiger os med her, er altsaa i Virkeligheden ikke en Bevillings-sag, for Pengene er allerede brugt og de fleste af dem allerede udbetalt. Det meste af, hvad der her er Tale om, er en Tagentil-Efterretning af Meddelelser, som Ministeriet giver om, hvorledes det finansielt har styret; for en stor Dels Vedkommende er naturligvis Ændringsforslagene Meddelelser om, hvorledes Forholdene faktisk har udviklet sig, for hvilke en gældende Lov har givet Rammen, og hvor det derfor var en saadan Meddelelse om Resultaterne, der maatte gives. Men paa saare mange Omraader er der i Virkeligheden ogsaa Tale om store Nybevillinger af en saadan Art,

at det havde været meget ønskeligt, om hele Behandlingen om Bevillingsspørgsmaal i Forbindelse med Tillægsbevillingsloven kunde faa en bedre og fastere Karakter, end den nu har. Naar man sammentæller de Hovedændringer, der foreligger, drejer det sig i alt om Forskydninger til over 600 Mill. Kr., men disse Hovedtal er jo kun Resultatet af en Mængde Minus'er og Plus'er, saaledes at det samlede Beløb, denne Lov omfatter, i Virkeligheden er meget, meget større, ja, det kommer vel næsten op imod 1 Milliard i Retning af Nedsættelser eller Forhøjelser.

Beskæftigelsen med et saa omfattende finansielt Arbejde kunde være tilfredsstillende, hvis Arbejdet kunde tilrettelægges saaledes, at man virkelig kunde gaa i Detailler, men jeg tror, det er nødvendigt i Aar at sige det samme som i Fjor, at for Enkelthederne her vil intet Medlem i Finansudvalget kunne tage noget egentligt Ansvar. Det er i Virkeligheden en videre Fremsendelse af den Beretning, Ministeriet har afgivet til Finansudvalget, og Rigsdagen kan ved sin Afstemning her kun tage den til Efterretning og fremsætte sine Bemærkninger dertil. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Arbejdet paa et vist Tidspunkt har været saa forceret — det var paa det Tidspunkt, hvor man her i Salen arbejdede med Kirkelovens Fremskyndelse —, at vi, da vi stod ved Slutningen af dette Arbejde, overhovedet mange Gange ikke kom til nogen endelig Afgørelse eller Tagen-Stilling, og dette har medført, at der paa et Par Steder er indløbet Fejl med Hensyn til Oplysningen om Udvalgets Stilling. For disse Fejl kan man paa ingen Maade rette nogen Bebrejdelse mod Rigsdagsbureauet eller Tjenestemændene, som arbejder i det samme forcerede Tempo. Naar vi efter at have gjort opmærksom paa, at disse Fejl fandtes, har afstaaet fra at faa dem rettet i selve Betænkningen, er Aarsagen den, at Betænkningen, da vi fik den til Gennemsyn, forelaa fuldt færdig og trykt, og et Forlangende om Omtrykning paa disse Punkter vilde have medført Vanskeligheder, som gjorde, at vi nøjedes med at meddele, at vi vilde sige her i Tinget, hvorledes Sagen forholdt sig.

Det vedrører de Bevillinger, som er foreslaaet af den højtærede Udenrigsminister, og som oplyser, hvad Gennemførelsen